

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญ

โครงการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนในจังหวัดสงขลา

ความสำคัญของการวิจัย

อุตสาหกรรมผลิตที่สามารถผลิตคราวละมาก ๆ (Mass Production) ทำให้กลไกด้านการตลาดต้องทำตลาดเชิงรุกเพื่อสร้างกระแสบริโภคนิยม ผนวกกับความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้พฤติกรรมผู้บริโภคส่งผ่านถึงกันได้ง่าย และการจัดระเบียบการค้าโลกใหม่ ช่วยให้นักลงทุนข้ามชาติมีโอกาสดำรงธุรกิจเท่ากันหรือเหนือกว่านายทุนท้องถิ่นในหลายอุตสาหกรรม ทำให้อุตสาหกรรมขนาดกลางและย่อมแต่ดั้งเดิมบางแขนงต้องล่มสลายลง ทางเลือกการประกอบอาชีพและพฤติกรรมการทำงานที่เปลี่ยนไปย่อมส่งผลกระทบต่อทั้งสังคมเมืองและชนบทอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ สังคมปัจจุบันจึงมีโครงสร้างซับซ้อนมากขึ้นทั้งยังไร้ระเบียบ กว่าที่ฝ่ายบริหารภาครัฐและสภานิติบัญญัติจะเข้าใจ โครงสร้างสังคมที่เปลี่ยนไปและร่วมมือกันจัดระเบียบใหม่ คลื่นการเปลี่ยนแปลงลูกใหม่ก็โถมเข้าใส่ ธรรมชาติของสังคมยุคใหม่จึงมีโครงสร้างซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆและไร้ระเบียบ ประชาชนจึงต้องรวมตัวกันเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันตนเองและครอบครัวเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข การรวมตัวจะก่อให้เกิดเวทีที่จะพบปะแลกเปลี่ยน เรียนรู้นำไปสู่ความไว้วางใจกันต่างเป็นกำลังใจให้แก่กันบรรยากาศแห่งการร่วมมืออย่างมิตรภาพจะเกิดสภาพอกิจจิตเป็นสภาพของจิตร่วม มีพลังในการแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น หากกลุ่มองค์กรประชาชนเหล่านี้ได้มีการประสานกันในรูปแบบเครือข่าย ภูมิคุ้มกันจะยิ่งเข้มแข็งและครอบคลุมสังคมในวงกว้างขึ้น

ประชาชนในจังหวัดสงขลามีความตื่นตัวและรวมตัวกันในรูปแบบองค์กรประชาชนจำนวนมาก องค์กรประชาชนที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล (เป็นสหกรณ์) มีทั้งสิ้น 170 สหกรณ์ มีสมาชิกทั้งสิ้นจำนวน 99,115 คน¹ องค์กรประชาชนที่ไม่จดทะเบียนมีตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัดเป็นจำนวนทั้งสิ้น 739 กลุ่ม มีสมาชิกจำนวน 126,729 คน มีทุนดำเนินงานรวมกันถึง 976.25 ล้านบาท² การใช้จังหวัดสงขลาเป็นกรณีศึกษาวิจัยจึงน่าจะมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง

การดำเนินการของกลุ่มองค์กรประชาชนที่ผ่านมาได้เริ่มมีการรวมตัวกัน โดยกลุ่มจดทะเบียนเป็นสหกรณ์ ทางสหกรณ์จังหวัดได้เชิญประชุมสหกรณ์ทุกประเภทในจังหวัดสงขลาเพื่อต้องการสร้างเครือข่าย ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ในวันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2545

¹ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2545 สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสงขลา

²ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2545 สหพันธ์กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจังหวัดสงขลา

โดยมีการตั้งชื่อเครือข่ายนี้ว่า “ชมรมสหกรณ์จังหวัดสงขลา” มีคณะกรรมการทั้งสิ้น 18 คน ชมรมกำลังอยู่ระหว่างการร่างข้อบังคับ ยังไม่มีกิจกรรมใดๆ ร่วมกัน ส่วนองค์กรประชาชนที่มีได้จดทะเบียนนั้นมีการรวมตัวกันในรูปสหพันธ์กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตระดับอำเภอและจังหวัด

จากการเข้าร่วมประชุมกับสหพันธ์กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจังหวัดสงขลาเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2545 ที่ผ่านมา ทราบว่าการรวมตัวก็ยังอยู่ในระยะเริ่มต้น กิจกรรมหลักคือการประชุมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน ยังไม่มีกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจร่วมกันแต่อย่างใด

จึงเห็นได้ว่ากลุ่มองค์กรประชาชนทั้งที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียนในจังหวัดสงขลา มีจำนวนมาก แต่ละองค์กรล้วนมีทุนทางสังคมอย่างมหาศาล ถ้าองค์กรเหล่านี้สามารถเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในรูปแบบที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลกระทบต่อทางเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรและสังคมโดยรวมอย่างมีอสงสย

ประเด็นที่เป็นแนวคิดสำหรับการพัฒนาคือ

1. ทำอย่างไรจึงจะให้สมาชิกกลุ่ม/องค์กรประชาชนมีความพร้อมที่จะพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง
2. ทำอย่างไรจึงจะให้กลุ่ม/องค์กรประชาชนที่มีพุดินัยเป็นสหกรณ์ ทั้งที่จดทะเบียนเป็นสหกรณ์และไม่จดทะเบียน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อประโยชน์ซึ่งกันและกัน
3. ทำอย่างไรองค์กร/หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนกลุ่ม/องค์กรประชาชนเหล่านี้มีการประสานความร่วมมือที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อภาพรวมในการพัฒนา โดยไม่อยู่ในลักษณะที่หลายฝ่ายมองว่าเป็นการ แย่งชิงประชาชนอย่างที่เป็นอยู่

“ข้อสรุปที่ทุกฝ่ายเห็นตรงกันสำหรับแนวทางการพัฒนาขบวนการสหกรณ์ ชี้แนะว่าการพัฒนาขบวนการ สหกรณ์ควรมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาคนให้ปรากฏคุณค่าสหกรณ์ในตัวคนอย่างแท้จริง เพื่อคนเหล่านี้จะได้มีศักยภาพและความพร้อมในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรของตนเพื่อประโยชน์แก่สมาชิก ชุมชน สังคม ตามวิถีสหกรณ์ต่อไป กระบวนการพัฒนาขบวนการ สหกรณ์ควรเริ่มต้นจากการกำหนด วิสัยทัศน์ขบวนการ สหกรณ์ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มีกรอบแนวคิด หรือมีมุมมองในการพัฒนาขบวนการสหกรณ์ไปในทิศทางเดียวกัน จากนั้นการดำเนินการชุด โครงการวิจัยที่จำเป็นเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาขบวนการสหกรณ์อย่างถูกต้องและเหมาะสม ชุดโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสหกรณ์ได้ถูกกำหนดไว้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก เป็นการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) ที่จะสร้างองค์ความรู้หรือกรอบแนวคิดในการพัฒนาสหกรณ์ กลุ่มที่สอง เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) เพื่อหารูปแบบและแนวทางในการพัฒนาเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรประชาชนให้เข้มแข็ง กลุ่มที่สาม เป็นการวิจัยเชิงนโยบาย เพื่อพัฒนาระบบและโครงสร้างของรัฐให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรประชาชน อาทิเช่น ระบบ

สารสนเทศสหกรณ์ของขบวนการ สหกรณ์ เป็นต้น ปัจจุบันวิสัยทัศน์ขบวนการสหกรณ์ที่กำหนดขึ้น ได้ถูกนำไปเผยแพร่ และเป็นที่ยอมรับในระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งในขบวนการสหกรณ์ หน่วยงานรัฐ องค์กรพัฒนาเอกชนแล้ว ส่วนการดำเนินการชุดโครงการวิจัย ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย จะเริ่มจากชุดโครงการวิจัยเรื่อง “แนวทางพัฒนาเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรประชาชนในพื้นที่จังหวัด” ซึ่งเป็นลักษณะของกลุ่มโครงการวิจัยแบบมีส่วนร่วม และหลังจากนั้นจะมีการดำเนินชุดโครงการวิจัยอื่นๆ ตามมาอย่างต่อเนื่อง”³

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์หลัก เพื่อหารูปแบบและแนวทางการพัฒนาการเชื่อมโยงเครือข่ายขององค์กรประชาชน

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. ทราบถึงสภาพทั่วไปของกลุ่มองค์กรประชาชนชน สมาชิกของกลุ่ม กิจกรรมที่มีการเชื่อมโยงกับกลุ่มองค์กรอื่น ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ความสำเร็จ และความล้มเหลวขององค์กร
2. กำหนดรูปแบบการเชื่อมโยงขององค์กรประชาชน
3. ได้มาซึ่งมาตรการที่จะส่งเสริมการเชื่อมโยงตามรูปแบบที่กำหนด
4. ได้มาซึ่งระบบการเชื่อมโยงที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จ

คำถามการวิจัย

1. จำแนกกลุ่มองค์กรประชาชนเป็นกี่กลุ่ม โดยมีหลักเกณฑ์อะไรบ้าง
2. ขณะนี้กลุ่มองค์กรประชาชนดำเนินงานประสบความสำเร็จและล้มเหลวในเรื่องใด อะไรคือ

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

1. กิจกรรมส่งเสริมการเชื่อมโยงและการดำเนินการมีอะไร และดำเนินการอย่างไร
2. รูปแบบและกระบวนการพัฒนาการเชื่อมโยงกลุ่มองค์กรประชาชนมีกี่รูปแบบ แต่ละรูปแบบส่งผลต่อทั้งองค์กรและสมาชิกอย่างไรภายใต้เงื่อนไขอย่างไร
3. บทบาทที่ควรจะเป็นของหน่วยงานสนับสนุนทั้งภาครัฐและองค์กรพัฒนาเอกชนควรเป็นอย่างไร

³ข้อกำหนดโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรประชาชนในพื้นที่จังหวัด, เอกสาร

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) โดยดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน กำหนดรูปแบบการเชื่อมโยงระหว่างองค์กรภาคประชาชน มาตรการส่งเสริม ติดตามการเชื่อมโยงในแต่ละรูปแบบ บทบาทขององค์กรภาครัฐและ/หรือภาคเอกชน การดำเนินการดังกล่าวสามารถสังเขประเบียบวิธีการศึกษาได้ดังนี้

ระยะที่ 1 จัดทำข้อมูลพื้นฐาน (Data Base)

1.1 กิจกรรมที่ดำเนินการประกอบด้วย

- 1.1.1 สำรวจสภาพทั่วไปขององค์กรประชาชน จำนวนสมาชิก กิจกรรมเชิงธุรกิจ และสภาพแวดล้อมขององค์กรประชาชน
- 1.1.2 จำแนกกลุ่มองค์กรประชาชนพร้อมระบุหลักเกณฑ์ที่ใช้จำแนก
- 1.1.3 ลักษณะการเชื่อมโยงระหว่างองค์กร ปริมาณเชิงธุรกิจ กิจกรรมเชิงสังคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันในปัจจุบัน
- 1.1.4 ประเมินความสนใจที่จะทำธุรกรรมเชื่อมโยง/ขยายขอบเขตการเชื่อมโยง

1.2 วิธีดำเนินการ

- 1.2.1 ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ
- 1.2.2 สัมภาษณ์จาก Key performance
- 1.2.3 ประชุมกลุ่มย่อยพร้อมสังเกตการณ์

ระยะที่ 2 กระบวนการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งและวิเคราะห์รูปแบบในการเชื่อมโยง

2.1 กิจกรรมที่จะดำเนินการประกอบด้วย

- 2.1.1 จัดกระบวนการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งที่สำคัญ ตลอดจนวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคในองค์กรประชาชนกลุ่มต่าง ๆ
- 2.1.2 กำหนดรูปแบบและกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างองค์กร
- 2.1.3 เชิญชวนองค์กรประชาชนที่สมัครใจเข้าร่วมเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างกัน

2.2 วิธีดำเนินการ

- 2.2.1 ใช้เทคนิควิเคราะห์ปัญหาแบบต้นไม้ (Problem tree Analysis Technique)
- 2.2.2 ประเมิน/ลำดับความรุนแรงของปัญหาโดยวิธี SFAS (Strategic Factor Analysis Summary)
- 2.2.3 ใช้กระบวนการ AIC (Appreciation Influence Control)

ระยะที่ 3 การทำธุรกรรมเชื่อมโยง ติดตามประเมินผลรูปแบบการเชื่อมโยง

3.1 กิจกรรมที่ดำเนินการประกอบด้วย

- 3.1.1 กำหนดกรอบและแนวทางปฏิบัติในการเชื่อมโยงกัน
- 3.1.2 จัดทำข้อตกลงเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างองค์กรผู้ปฏิบัติงานถึงปฏิบัติได้ต่อเนื่อง โดยแต่ละองค์กรจะต้องดำเนินการให้คณะกรรมการมีมติเห็นชอบแล้วลงนามใน M.O.U.
- 3.1.3 การทำธุรกรรมเชื่อมโยงระหว่างกัน
- 3.1.4 กำหนดเกณฑ์ชี้วัดผลสัมฤทธิ์จากการเชื่อมโยง
- 3.1.5 ติดตามประเมินผลและพัฒนามาตรการเสริมพลัง (Empowerment)

3.2 วิธีดำเนินการ

- 3.2.1 จัดประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจในขั้นตอนที่จะต้องดำเนินการแก่ผู้จัดการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
- 3.2.2 สำรวจความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholders)
- 3.2.3 ใช้วิธีการวงจรเดมมิง (Demming Cycle) คือ PDCA ในการพัฒนากระบวนการเชื่อมโยง

ระยะที่ 4 สังเคราะห์รูปแบบเชื่อมโยงที่ใช้ได้ผลและไม่ได้ผล

4.1 กิจกรรมที่ดำเนินการประกอบด้วย

- 4.1.1 วิเคราะห์สรุปผล
- 4.1.2 รูปแบบการเชื่อมโยงที่เกิดจากการศึกษา

4.2 วิธีดำเนินการ

- 4.2.1 วิเคราะห์ปริมาณธุรกรรม ความถี่ในการทำธุรกรรม ต้นทุนในการเชื่อมโยง
- 4.2.2 จัดทำคู่มือสำหรับการใช้งาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในด้านการวิจัย

1. สภาพการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคของเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรประชาชน ทั้งที่เป็นสหกรณ์ที่จดทะเบียนและไม่ได้จดทะเบียนในพื้นที่

2. การประเมินความเป็นไปได้ในการสร้างความร่วมมือระหว่างเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรในพื้นที่
3. รูปแบบและกระบวนการในการดำเนินงานเพื่อสร้างพันธมิตรระหว่างกลุ่ม/องค์กรประชาชนในพื้นที่จังหวัด เพื่อให้เกิดเครือข่ายและความร่วมมือที่ต่างฝ่ายต่างได้รับประโยชน์ และมีความยั่งยืน
4. การวิเคราะห์ผลและปัจจัยเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดผลต่างๆ ทั้งในระดับสมาชิก องค์กรและเครือข่าย
5. บทบาทของหน่วยสนับสนุนฝ่ายต่าง ๆ (ทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐ สถาบันวิชาการและองค์กรพัฒนาเอกชน) และข้อเสนอแนะ

ในด้านการพัฒนา

1. กลไกในการพัฒนาและเชื่อมโยงให้เกิดความเข้มแข็ง ทั้งในระดับสมาชิก ระดับ องค์กรและระดับเครือข่ายในพื้นที่วิจัย
2. แผนความร่วมมือ และ/หรือแผนกลยุทธ์ของเครือข่ายกลุ่ม/องค์กรประชาชนในพื้นที่วิจัย
3. การพัฒนาคนและปรับเปลี่ยนเพื่อสร้างสัมพันธ์ใหม่โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้

กรอบแนวคิด

แนวทางการพัฒนาเครือข่ายองค์กรประชาชนในที่นี่ มีหลักการว่า การพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนจะต้องเป็นในลักษณะของการตัดสินใจด้วยตนเองอย่างเป็นอิสระขององค์กรประชาชนอย่างแท้จริง เป้าหมายในการพัฒนาเครือข่ายมุ่งไปที่ประโยชน์ที่สมาชิกองค์กรประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และเป็นไปในทิศทางที่เอื้อต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานและความยั่งยืนขององค์กร

เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าวข้างต้น กระบวนการดำเนินการน่าจะเริ่มต้นจากขั้นที่หนึ่ง การศึกษาสถานการณ์การดำเนินงานของกลุ่ม/องค์กรประชาชนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยเป็นฐานข้อมูลสำหรับการดำเนินการต่อไป ในขั้นที่สอง การเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรประชาชน ซึ่งจะประกอบไปด้วย การชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องของประโยชน์และความสำคัญของการพัฒนาเครือข่ายแก่ผู้นำ/ฝ่ายบริหารจัดการ และขยายผลไปถึงสมาชิกองค์กรประชาชน การดำเนินการในขั้นตอนนี้ควรมีกระบวนการแนะนำให้ฝ่ายบริหารจัดการได้ร่วมกันพิจารณาโอกาส อุปสรรค จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรของตน เพื่อการกำหนดทิศทาง/และมาตรการดำเนินงานในอนาคตและจะ

ตัดสินใจได้ว่าจะเชื่อมโยงเครือข่ายหรือไม่อย่างไร และเมื่อใด และเพื่อประโยชน์อันใด ซึ่งวิธีการนี้ในทางบริหารธุรกิจ เรียกว่า การทำแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Plan) ขั้นที่สาม เป็นกระบวนการสร้างเวทีหรือสร้างโอกาส ให้องค์กรประชาชน หน่วยงานราชการและเอกชน มีการเชื่อมโยงเครือข่ายกัน ซึ่งอาจเรียกว่า การร่วมมือกัน การทำโครงการร่วมกัน หรือการสร้างพันธมิตร ขั้นที่สี่ การติดตามผลการดำเนินงานของการเชื่อมโยงเครือข่ายหรือการสร้างพันธมิตร ประเด็นที่น่าสนใจคือ รูปแบบ กระบวนการ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางพัฒนาเครือข่ายขององค์กรประชาชนที่คณะผู้วิจัยจะเสนอเป็นองค์ความรู้ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการขยายผลในพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

ระยะเวลาในการทำวิจัย

การทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการพอสมควร การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดระยะเวลาทั้งสิ้น 2 ปี โดยมีแผนดำเนินงานเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 จัดทำข้อมูลพื้นฐาน ใช้เวลา 4 เดือน

ระยะที่ 2 วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งที่สำคัญขององค์กรและสังเคราะห์รูปแบบในการเชื่อมโยง ใช้เวลา 2 เดือน

ระยะที่ 3 องค์กรที่สมัครเข้าโครงการทำธุรกรรมเชื่อมโยงระหว่างกัน ใช้เวลา 11 เดือน

ระยะที่ 4 วิเคราะห์รูปแบบเชื่อมโยงที่ใช้ได้ผลและไม่ได้ผล พร้อมกับเงื่อนไข ใช้เวลา 4 เดือน

สำหรับรายละเอียดการดำเนินงานกำหนดไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงกำหนดการในการดำเนินงานวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน																							
	ปี พ.ศ. 2546												ปี พ.ศ. 2547										2548	
	เดือนที่												เดือนที่										เดือนที่	
	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2
1. จัดทำข้อมูลพื้นฐาน				ก																				
1.1 สํารวจสภาพทั่วไป				ก																				
1.2 จำแนกกลุ่มองค์กรประชาชน																								
1.3 ลักษณะการเชื่อมโยง																								
1.4 ประเมินความสนใจที่จะทำ ธุรกรรมเชื่อมโยง																								
1.5 จัดทำรายงาน																								
2. กระบวนการวิเคราะห์จุดอ่อน จุด แข็งและวิเคราะห์รูปแบบการเชื่อมโยง									ข															
2.1 จัดกระบวนการมีส่วนร่วมใน การวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง									ค															
2.2 กำหนดรูปแบบและการ กระบวนการเชื่อมโยง																								
2.3 เชิญชวนองค์กรประชาชนเข้า ร่วมเครือข่ายเชื่อมโยง																								
3. การทำธุรกรรมเชื่อมโยงและติดตาม ประเมินผล																								
3.1 กำหนดกรอบตัวชี้วัดผลและ แนวทางฯ																								
3.2 จัดทำข้อตกลง																								
3.3 ทำธุรกรรมเชื่อมโยง																								
3.4 ติดตามประเมินผลและ มาตรการเสริมฯ										ง														
4. สังเคราะห์รูปแบบเชื่อมโยง																								
4.1 วิเคราะห์สรุปผลทั้งที่เกี่ยวกับ การเปลี่ยนบุคคลและสัมฤทธิ์ผล																								
4.2 จัดทำคู่มือใช้งาน																								

หมายเหตุ

- ก. ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ การสัมภาษณ์และสังเกตการณ์
- ข. ใช้เทคนิควิเคราะห์ปัญหาแบบต้นไม้และ SFAS
- ค. ใช้เทคนิค AIC
- ง. ใช้เทคนิค Demming Cycle